

LXXXII.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Lov om Fremleje af Beboelseslejligheder m. v.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 11. April 1917).

Formaalet med Lejekontraktens Forbud mod Fremleje er ikke blot at sikre den paagældende Ejer Ret til at afgøre, hvem der skal have Raadighed over hans Lejligheder, men der ydes derigennem ogsaa Husets øvrige Lejere Sikkerhed for, at Ejendommen bevarer sin Karakter, at den Ro og Orden, som Lejerne har forudsat var til Stede, ikke udsættes for Forstyrrelse. Det er derfor rigtigt, at der kun aabnes Adgang til at tilsidesætte Kontrakter, der forbyder Fremleje, naar en Kommunalbestyrelse skønner, at der i Kommunen foreligger tvingende Grunde dertil, og tager særlig Beslutning derom.

Udvalget erkender, at de overordentlig vanskelige Boligforhold for Tiden berettiger til at overveje ogsaa denne Udvej, men Lovforslaget, som det foreligger, er ikke fyldestgørende. De af Udvalget foreslaaede Ændringer indeholder forbedrede Kauteler for, at Ejeren og de øvrige Lejeres Interesser ikke tilsidesættes. Blandt de stillede Ændringsforslag skal særlig peges paa det under Nr. 3 nævnte, der gaar ud paa, at Tilladelse til Fremleje skal erhverves for

hvert enkelt Fremlejemaal, saaledes at en Lejer ikke kan faa en almindelig Bemyndigelse til at fremleje sin Lejlighed eller Dele deraf, og paa Ændringsforslaget under Nr. 4, ved hvilket man tilsigter en Tydeliggørelse af, at Ejeren skal have Andel i den Merindtægt af en Lejlighed, som fremkommer ved, at det i Fremlejemaalet fastsatte Vederlag for Lejerens Ydelse overstiger den i Lejekontrakten forudsatte Værdi.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

1) I § 1, 4de Linie, indføjes efter „Beboelseslejligheder“: „eller Dele af saadanne“.

2) I § 2, 2den Linie, tilføjes efter „mødende“: „(ved Cirkulation samtlige voterende)“.